

Борисъ

И тъй стана. Сега азъ съмъ добре. Сега азъ, Аничке, съмъ богатъ човѣкъ. И знаешъ ли какво? Мисля да напусна комисионерството, имамъ пари, ще започна нѣкакво предприятие, тъй че... знаешъ ли?... да се прехранватъ около мене повече хора. Това искамъ.

Аничка

Тъй е добре. Много добре! А хубаво ли е въ Берлинъ? Градътъ какъ е?

Борисъ

Градътъ?... Хубавъ, има хубави къщи. Но азъ, право да си кажа, много не се заглеждахъ. Много работа имахъ, цѣль день тичахъ. Нѣмцитѣ се чудѣха: вий, казваха, българитѣ, кога спите, кога почивате...

Аничка

Може и на театъръ да си ходилъ.

Борисъ

На театъръ не ходя. Не мога давнимавамъ. Но то не е важно. Важното е, Аничке, че си додохъ, че съмъ тукъ (Изважда отъ джеба си една плюшена кутийка) Вземи, Аничке. Единъ малтъкъ подаръкъ, азъ ти обещахъ...

Аничка

А, часовникъ! Колко е хубавъ! Не трѣбва...